מצוות אהבת הגר

בשנים אלה, שאנו מארחים עובדים זרים בארצנו, חשוב להזכיר לכל המעבידים, ובייחוד לאלה המנצלים אותם, את חובת היהודים כלפי הגר, כפי שמשתקפת בתורה, בנביאים ובכתובים. להלן **לקט** מן העושר שהמקורות שלנו, המחייבים אותנו ביחס לגר, המדברים בעד עצמם. אין צורך בהסברים.

בתנ"ך מוזכרים מספר בני אדם במעמד של "זרים" והם: $^{ extbf{1}}$ גר, תושב, גר תושב, שכיר, בן-נכר, עבד.

בלקט זה נביא רק פסוקים הנוגעים ל-"גר", והתייחסנו אליו כמייצג של ה"זַרִים" החיים בתוכנו. כדאי לשים לב שדווקא בגלל היותנו גרים במצרים עלינו לכבד ולאהוב את הגר. ראו הפסוקים המסומנים ב [*].

ארבעה ציווים לאהוב 💠

המצווה **"לאהוב את הגר**" היא אחד מתוך ארבעה ציווים "**לאהוב"** המופיעים בכתבי הקודש שלנו, <u>לפי סדר זה:</u> אהבת הרַע [החבר],אהבת הגֵר [שני ציווים], ולאחריו אהבת האל, ובנביאים [מיכה] - אהבת החסד והמשפט.

א. אהבת הרע.

לא-תִּקֹּם וְלא-תִּטֹר אֶת-בְּנֵי עַמֶּךְ, **וְאָהַבְּתָּ לְרֵעֲדְ** כָּמוֹךְ: אֲנִי, יְהוָה. ווּקרא יט, יח

ב. אהבת הגַר. נציין שני מקומות:

[*] [1] ה' אוהב את הגר, ולכן גם אתם צריכים לאהוב אותו:
פָּי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם ... אֱשֶׁר לֹא-יִשֶּׂא פָּנִים, וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד.
עשֶׁה מִשְׁפַּט יָתוֹם, וְאַלְמָנָה; וְאֹהֵב גַּר, לֶתֶת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְלָה.
נְאֲהָבְּתָּם, אֶת-הַגַּר: פִּי-גַרִים הֱיִיתֶּם, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם.
[*] [2] ואף פעם אל תשכח שאתה בעצמך היית גר:
בְּאֶזְרָח מִכֶּם יִהְיֶּה לֶכֶם הַגַּר הַגָּר אִתְּכֶם, וְאָהַבְּתָּ לוֹ כָּמוֹדְּ-בִּייִתֶּם, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
ויקרא יט, לד

ג. אהבת האל.

וֹ, ה דברים וֹ, ה אָלֹהֶידּ, בְּכָל-לְבָבְדְּ וּבְכָל-נַפְשְׁדְּ, וּבְכָל-מְאֹדֶדְּ.

ד. אהבת החסד והמשפט [מן הנביאים].

הָגִּיד לְךָּ אָדָם, מַה-טוֹב ;וּמָה-יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְךָּ, כִּי אִם-**עֲשׁוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד**, וְהַצְנֵע לֶכֶת, עִם-אֱלֹהֶיךָ.

http://www.tora.us.fm/tnk1/kma/qjrim1/skir.html מאמר מקיף בנושא נכתב ע"י אראל סגל: ^{1}

◆ מצוות אהבת הגר במשנה תורה להרמב"ם

- 1. לאהוב את הגר, שנאמר "ואהבתם, את הגר" (דברים י,יט) [הקדמה, מצוות עשה: פרק רז].
  - אהבת הגר שבא ונכנס תחת כנפי השכינה, <u>שתי מצוות עשה</u>[!!]:
     אחת מפני שהוא בכלל ריעים [חברים], ואחת מפני שהוא גר, והתורה אמרה
     "ואהבתם, את הגר" (דברים י,יט).

ציווים מן התורה: לעשות משפט וצדק, ולתמוך בגר. 💠

שמות כג, ט מאריב, אין אַתֶּם ,יְדַעְתֶּם אָת-נֶפֶשׁ הַּגֵּר -- כִּי-גַרִים הֱיִיתֶּם, בְּאֶרֶץ שמות כג, ט מְצְרָיִם.

וְיִּקרא יט, לג וְיִּקר אִתְּךְ גַּרְ , בְּאַרְצְכֶם -- לֹא תּוֹנוּ אֹתוֹ.

וְיִּקרא יט, לג וּיִקר אִתְּךְ גַּמָּ , בְּאַרְצְכֶם -- לֹא תּוֹנוּ אֹתוֹ.

וְיִקרא כַּה, לֹה וֹיִקרא הַמְיָב מָבְי וְתוֹשֶׁב וְחֵי עִמֶּדְ.

דברים כד , יז דברים כז , יט אַרוּר מֵשֶּה מִשְׁפַּט גַּר -יָתוֹם -- וְאַלְמָנָה ; וְאָמֵר כָּל-הָעֶם, אָמֵן.

דברים כז , יט דברים כג , יי די אַרְיִינְינִי בְּיִבְּיִי בְּיִינְ בְּיִּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְיִי בְּיִבְיְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְי בְּיִבְיִי בְּיִבְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְיִי בְּיִי בְּיִבְּיִי בְיִי בְּיִי בְּיִי

→ חוקה אחת תהיה לכם, לאזרח, ולגר הגר בתוככם

ַתּוֹרָה אַחַת, יִהְיֶה לָאֶזְרָח **,וְלַגֵּר**, הַגָּר בְּתוֹכְכֶם. שמות יב, מט ָוְכִי-יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר ,וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה -- כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ, כֵּן יַצְשֶׂה. ָחֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם, **וְלַגֵּר** וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ. במדבר ט, יד ָוְכִי-יָגוּר אִתְּכֶם **גַּר** אוֹ אֲשֶׁר-בְּתוֹכְכֶם, לְדֹרֹתֵיכֶם, וְעָשָׂה אִשֵּׁה רֵיחַ-נִיחֹח ַלַיהוָה -- בַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ, בֵּן יַעֲשֶׂה. במדבר טו , יד ָ**חָקָּה אַחַת לָבֶּם וְלַגֵּר הַגָּר**. חֻקַּת עוֹלֶם לְדֹרֹתֵיכֶם, כָּכֶם כַּגַּר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוָה. במדבר טו, טו תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד ,יִהְיֶה לְכֶם, וְלַגֵּר, הַנָּר אִתְּכֶם. במדבר טו, טז ָוְנִסְלַח, לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלַגֵּר, הַגָּר בְּתוֹכָם. כִּי לְכָל-הָעָם, בִּשְׁנָגָה. במדבר טו, כו ָהָאֶזְרָח בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, **וְלַגֵּר הַגָּר בְּתּוֹכָם -- תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם,** לָעֹשֶׁה במדבר טו, כט בִּשָׁגַנָּה.

מעשי אבות 💠

אברהם אבינו אומר לעפרון החיתי:

״גֵּר-וְתוֹשָׁב אָנֹכִי, עִמְּכֶם. תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת-קֶבֶר עִמְּכֶם,״

בראשית כג, ד

משה רבנו, משחרר האומה, לא שכח את היותו בעצמו גר בארץ זרה:

[*] וַתֵּלֶד בֵּן, וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ **גִּרְשֹׁם** : כִּי אָמַר -- **גַר הָיִיתִי, בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה**. שמות ב, כב

	ויהושוע, בתוך מהלך כיבוש הארץ, לא שכח להבטיח שייעשה משפט צד ייאֵלֶה הָיוּ עָרִי הַמּוּעָדָה לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלַגֵּר הַגְּר בְּתוֹכָם , לָנוּס שָׁמָה, כָּל-מַבֵּה-נָפָשׁ בִּשְׁנָגָה; וְלֹא יָמוּת, בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם, עַד-עָמְדוֹ, לִפְנֵי הָעֵדְה.יי
איוב לא , לב	וגם איוב בבואו לתאר מעשיו ולהראות צדקתו, מספר: ״בַּחוּץ, לֹא-יָלִין גֵּר דְּלָתַי, לָאֹרַח אֶפְתָּח.״
	תוכחות הנביאים
ירמיהו ז , ו	גּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה, לֹא תַּצְשׁקוּ, וְדָם נָקִי, אַל-תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה.״
זכריה ז , י	״וְאַלְמֶנֶה וְיָתוֹם גֵּר ֹ וְעָנִי, אַל-תַּצְשֹׁקוּ ; וְרָעַת אִישׁ אָחִיו, אַל-תַּחְשְׁבוּ בִּלְבַבְּכֶם.
מלאכי ג , ה	וְקָרַבְּתִּי אֲלֵיכֶם, לַמִּשְׁפָּט, וְהָיִיתִּי עֵד מְמֵהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים, וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר, וּ בְעשְׁקֵי שְׂכֵר-שָׁכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וּמַטֵּי-גֵר, וְלֹא יְרֵאוּנִי אָמֵר, יְהוָה צְבָאוֹת.
יחזקאל כב, כט	עַם הָאָרֶץ עָשְׁקוּ עֹשֶׁק ,וְגָזְלוּ גָּזַל; וְעָנִי וְאָבְיוֹן הוֹנוּ , וְאֶת-הַגֵּר עִשְּׁקוּ בָּלֹא מִשְׁפָּט.
דברים כח, מג	ואזהרת הנביא, אם לא נתנהג בצדק: הַגֵּר אֲשֶׁר בְּקַרְבְּדָּ, יַעֲלֶח עָלֶיךּ מֵעְלֶה פָּעְלֶה : וְאַתָּה תֵרַד, מַטָּה מָטָה.
	משורר תהילים : כולנו גרים על הארץ הזאת כלפי האל.
תהילים לט, יג	אֶל-דִּמְעָתִי אַל-תֶּחֶרַשׁ : כִּי גֵר אָנֹכִי עִמֶּד ָ; תּוֹשָׁב, כְּכָל-אֲבוֹתָי.
תהילים קיט, יט	גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ אַל-תַּסְתֵּר מִפֶּנִי, מִצְוֹתֶיךְּ.
	ּ וגם אנחנו חייבים להוכיח: ״הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת-עֲמִיתֶדּ, וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חֵטְא״ [ויקרא יט, יז]
	חמדת הכסף מעבירה אנשים על דעתם:
קוהלת ה, ט	״אֹהֵבּ כֶּסֶף לֹא-יִשְׂבַּע כֶּסֶף״
	והיחס המשפיל מלבה שנאה:
משלי י, יב משלי יב, א	״שְׂנְאָה, הְּעֹרֶר מְדָנִים וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים, הְּכַסֶּה אַהְבָּה״. ולכן, צריך להשמיע דברי תוכחה ["הוכח תוכיח"], כלפי מי שמנצלים ומבזים את הגרים, כדברי שלמה המלך: ״אֹהֵב מוּסָר, אֹהֵב דָּעַת וְשׁוֹנֵא תּוֹכַחַת בָּעַר.״